

[Helge Madsen.]

de øgede tilskud til veje og sygehuse og nu ved denne regulering vil komme op på at dække 63 pct. af amtskommunernes udgifter, rejser et andet problem, nemlig spørgsmålet om hele byrdefordelingen mellem stat, amtskommuner og sognekommuner, og der kan også være problemer ved forhold kommuner imellem, f. eks. forholdet vedrørende byrdefordelingen mellem Københavns kommune og omegnskommunerne. Spørgsmålet må gennemarbejdes under den synsvinkel, at man søger at skelne imellem, hvad der kan siges at være naturlige fællesopgaver for de tre administrationer. Er dette muligt, må staten betale statsopgaverne, amtskommunerne må betale de opgaver, der måtte blive til dem, og kommunerne selv afholde udgifterne til, hvad der er deres opgaver. Det må blive en kommissionsopgave at finde ud af dette, men det er jo denne sondring, der er forudsætningen for, at man kan komme væk fra forslag som det foreliggende.

Jeg takker den højtærede indenrigsminister for det store arbejde, der er gjort for at nå frem til det foreliggende lovforslag, og jeg skal under henvisning til, hvad jeg har nævnt, tilsige vort velvillige medarbejderskab i udvalget.

Lynnerup Nielsen: Det lovforslag, som her er fremsat af den højtærede minister om ændring af lov om kommunale ejendomsskatter m. v., er vel fremkaldt af de vanskeligheder, der råder i landbruget, og som nu giver sig udslag i den forringede forrentningsprocent. Det er for så vidt ikke noget nyt, at der af statskassen ydes tilskud til amtskommunerne, når landbrugets forrentningsprocent er under 4,3; men når grundskyldudskrivningen er mere end seksdoblet, siden loven af 1933 kom, er det jo både naturligt og rimeligt, at tilskuddet bringes i et passende forhold til selve udskrivningen. Så er spørgsmålet, om den tilskudsprocent, som den højtærede minister er nået frem til at foreslå, vil være

den rimelige med et tilskud på 1,2 mill. kr. årlig for hver fulde promille, landbrugets forrentningsprocent vil være under de 4,5 pct. Da forrentningsprocenten for 1957 andrager 2,13, vil det samlede tilskud til amtskommunerne blive 27,6 mill. kr. i skattelettelse til landbruget, men kun til landbruget, i det år, som her er tale om, nemlig 1958-59, men det må erindres, at der også for alle grunde, der ikke henhører under landbrugsejendomme, betales skat af de egentlige grundværdier. Det er efterhånden betydelige grundskatter, amtskommunerne henter ind i de bymæssige bebyggelser og da i særlig grad i Københavns amt, der totalt har ændret sig i tiden siden 1933.

Jeg og mit parti kan være indforstået med, at er landbruget i vanskeligheder, som tilfældet er, vil en lettelse af dets byrder være påkrævet og rimelig, men vi kan ikke se rettere, end at det foreliggende lovforslag har den svaghed, at det vil lette byrderne for det større landbrug mere end for det mindre landbrug. Lettelsen vil ikke blive en håndsækning, som virkelig vil kunne mærkes i de mange mindre brug, medens de mellemstore og større brug utvivlsomt vil få en særdeles mærkbar lettelse af grundskatterne. Mon det ikke havde været bedre — sådan ser i hvert fald mit parti og jeg på det — med en aftrapning efter landbrugsstørrelse? Vi havde hellere set dette princip fulgt, når der skulle ske ændringer i den kommunale ejendomsbeskatning. Vi havde så meget hellere set det, som det større landbrug har langt bedre muligheder for at benytte sig af de gældende afskrivningsregler, når talen er om de personlige skatter. Denne skatte tekniske mulighed for nedbringelse af den skattepligtige indkomst vil aldrig i samme udstrækning være til stede for det mindre landbrug; jeg tror, det er en opfattelse, der deles af ligningsmyndighederne, som netop i disse dage har med ligningsarbejdet at gøre. Det er ikke ualmindeligt, at man i landbruget, hvor der har været muligheder for investering, ud-